

1. Nov. 1866.

Kedves Janczim!

Ugy emlétezem neked is megírtam annak idejében, hogy a l. tagságot nem fogadom el. Nagyra száméhesz, hogy az, min 25-26 éves ifjú lehet elérni, hogy emberre legkisebbé sem lehet kizelgő. Csak az öreg Jáj Andráj örök unokája Kővetésében fogadom el végre. Horvák járulása most ez adhortatio is, mely iskolás gyereket s akademiát tagot egy csomóan is tartalmaz, - mintha én már velem vagyok, iskolás gyerekekkel, megért bennem a lemondás határozata; egyebáram, egész tisztelettel.

Mert, sem jertő, sem példanéllíteli el. Horvák ismár nem fogadta el a tagságot. Legközelebb pedig két tag lépett ki a délslav akademiá tagjai közül: Maruzenich, s Kukuljevich. Többlet az: politikai demonstratio, s Szándékos beismerése az akademiának, - cölleu világot sem az. —

S most már — nem többé: Cicero pro domo sua, — pár észrevétel s szabályról. Mintha meghozat az, míg el nem törlied, megtartandó; de, olvasni kezint, ha el, törlied. Okaim a következők:

Először. Itt ki tagga érdemfizesik, műhelytörténet ar, s nem: jövőért, Itt van az ifjúkat selemre félig vésés is gah igazán, seleg igazán van a hajlott korúakra nézve. — A vén hatona nyugdíj sápi, holott nem harcoltak többé.

Mafothor. Rossz következtetés, hogy a bár jó
practikus, jó theoriát irhatson. Mita erről logi-
ka: hogy például a költőtől, egyházművel
alapos képtani értékesítés is következtető, -jó, -
akkor, megfordítva is jónak kelletne lennie,
hogy: Ki a költőjeiről jó theoriát ír,
okvetlen tudhat jó verseket is írni. Minde-
a két következtetés, hamis. Petőfi, Buzsák,
Stogg (ha jól emlékszem, ez neve arón jó an-
gol költőnek, ki egy ízben jutás volt egész ál-
tén át) versek lettek volna e szempontú ér-
tekelésekre? Összevesszük általában. - Tom-
pa miszta, pedig ismered magad értelmiségét,
vissza nem írt féltveglátót, mert e nemben
nem képzest. Mit érson ő - úgy mond - pró-
zában? - versről valami - verset írson féltveglá-
tásul v ne értékelést! - De hozamozem ma-
gunkra általában most már ezt.

Mi magamat illet, képes lettem volna
biz én valóban ömetákolni, v írni is az
első kötetben voltam igen voltam, de azt, most
szótan: főképpen; kerék egészé ala-
sítanom azonban nemem oly roste, veim, v
májberognék (ki, ha egy orán ezt ütöl,
elátmosodom, v képzelen ellatárolok);
valamint, roppant kín. V araufelül - elégütel-
len is voltam dolgozommal. Aról sem
hogy azt többé megírjam, begedült sz.
Dávid. Már maga az is elég os, hogy töb-
bé meg ne írjam, vőt, ha két volna nem
alját elv vele; - mert: úgy kívánék jól,
mintha oly roppant időmben kesült volt-
na a lidolgozása.

Ergo, leöliem a tagyag forró kövön,

vet becses vén koporól, dugjasol becs valamelly
munkabiro fiatalembert. - Itz, magamat bo.
font legjobban e' tehetlen rosteg, de hiaba!
nem berek vele. Er az ora hogy eu semu na,
gyobba nem fogtam; tudom, hogy soha ve ve,
gerniu be. Kaszon zegodnem en a foltol lo
ze. Passiom meg most is langol, de veniai
tirochuem. Lattem, ez a rost ven gebe, yet
ha tures taplot dugok futlebe, zotit egyet,
es er egyes zotegtebol gas apru lyrai verket
zulteniet. - Hogy, sivalt most ma, inenye,
re eltunyulem, maga ar is fenyos bizony,
vag, hogy - bar minden nap ezulnem semj -
illy romedol ido milwa tiorinoli levelet
uan, tulclain kovad lemondagomat. —

Szegeny miszar aligha elnem vehitjukt!
agy hallom, hogy orvosokharu, becsesge.
Nyarban a fetese hegyi vizfordobe, a neu
nyire kollem telheret - vigasztalolag iram
koni; de valaza, bar elegge fertias, olly
beisegbe ejto vob, hogy tellem melying ha
tot. S most az nykelyi zivoreu, Moleat
viktor is, hi zivorelebeu lobit, ar bezall
se, hogy - becsesge orvosokharuad sad
reit, orvosai által is. Egalku, o'pne
van epe; vonban, egy idovel ora nyu
godrabb mint vob, v munkait kedireu
clerui. - Megyint egymag uan!

[Zsere v barisagom vobed kedves Jany,
kaim! - De csak munkaim; - veged be!
Aho' g'grododat.

Legifjabb lemyom harom ev ora bereg.

nao iobb orooz gyogyisoma, s egyet vem
kezes iratalku, - magot vulljat ero - bajat.
E vol gaud iq nyron leveroleg hat raud,
- s livile meg, mag minden noniu baj, ag
godis. A hent idiffal zoldsa: "nem zore."
seu eraket." Igaraia! godalyatol, ha
mideut obovezetel, hony meg - ka buo rickau
ij - verget vulljat kezes iriu.

hu baraid
Kemerer. miblog.

